

Nr 161.

Av herr **Persson, Karl**, och herr **Niklasson**, om rätt att vid taxering åtnjuta avdrag för vissa sjukvårdskostnader m. m.

Fri sjukvård är ett önskemål, som väl inte blir fullständigt uppfyllt ens efter genomförande av den i princip av riksdagen antagna lagen om fri sjukvård. Det blir säkerligen vissa sjukvårdskostnader, som den enskilde anser sig behöva göra i fråga om läkarvård, medicin och resor, vilka inte komma att ersättas av det allmänna. Till jämförelse behöver endast nämnas folktandvården. Härtill kommer att lagen om fri sjukvård av statsfinansiella och andra skäl knappast kommer att helt genomföras inom nu överskådlig tid.

Kostnader för sjukresor, läkarvård och medicin drabba emellertid den enskilde mycket hårt, om olyckan är framme. Därtill kommer att olika personer drabbas olika hårt och i allmänhet hårdast vid tillfällen då den ekonomiska bärkraften är minst.

Vid skattelagstiftningen har väl ansetts, att olika sjukvårdskostnader falla inom ramen för de bevillningsfria avdragen. Så är emellertid ingalunda förhållandet. Härför hade ju dessa bevillningsfria avdrag behövt vara så stora, att de så gott som under alla förhållanden skulle täcka både dessa kostnader och existensminimum i övrigt, och då hade ju även de som under året varit helt eller nästan helt fria från sjukvårdskostnader även fått motsvarande avdrag.

I praktiken har det även visat sig att sådana skattedragare, som under året drabbats av sjukdom för sig eller familjen, haft svårast för att betala skatten, och detta i högre grad, då inkomsten och således även skatten varit lägst. Även om sjukförsäkring finns, täcker den ju inte hela kostnaden, utan många gånger får en ej oväsentlig del betalas av den enskilde.

En rimlig begäran är väl att vid deklarationen få göra avdrag för sådana sjukvårdskostnader som den enskilde haft för sig eller sin familj och som ej bli täckta av sjukförsäkring. Ur skatteteknisk synpunkt torde det ej heller erbjuda någon svårighet, då det vid anfordran av taxeringsmyndighet bör vara lätt att verifiera beloppen.

Med stöd av ovanstående få vi föreslå,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t begär utredning och förslag till sådan ändring i taxeringsförord-

ningen, att kostnader för resor till och från läkare eller sjukhus, läkar- och sjukhusarvode samt medicin, som den enskilde erlagt för sig eller dem mot vilka han har underhållsplikt och som ej bli ersatta av sjukkassa, bli avdragsgilla vid deklaration och skatt till såväl stat som kommun.

Stockholm den 25 januari 1950.

Karl Persson.

Otto Niklasson.
